

Maninu, id-Deffien Socjalista

Ta' ALBERT M. CASSOLA

"3 OMBI! Bombi! Il-bombi biss iqeghdukom fil-frisk lilkom!
Imbaghad nirràngakom għall-festi jien!"

Hekk kien jinfexx ighajjat Maninu, magħruf bhala "id-def-fien soċjalista", meta qabda tfal ġirien tiegħu kienu jaharbu jiġru b'saqajhom ma' daharhom wa: a li jkunu għaddew nofs siegħa żmien bih, min jissottah bil-ġebel u min iġebbidlu l-ġakketta twila u maħmuġa, u min ighajru li Betti ma tridux għax ikrah wisq.

U li hu minnu minnu, Maninu ma kienx sbejjaħ. Qsajjar, imbaċċaċ, għajnejh impeċpa, xagħru mhabbel, liebes dejjem imċerċer, kien ilu ma jinhasel sewwa għadd ġmielu ta' snin, minnu mindu, jiġifieri, kiseb il-post ta' deffien fiċ-ċimiterju.

"Imma x'fiha b'daqsbekk?" kien iġhid liil-kappuċċin li minnaha tiegħu dejjem fittex li jhajar il Maninu jzomm ruħu f'tit aħjar. "Jien ruħi safja," kien iwieġbu għal xi twiddiba, "fid-dinja ma tistax iżzomm ruħek safja jekk toqgħod taħseb biex iżzomm ġismek nadif." Min jitlef iż-żmien ihabbel rasu fil-fruġhat tad-dinja, kien jaħsibha Maninu, li fil-fehma mqarrqa tiegħu wkoll l-indafa ma kienix hliet fruġha, ma kien jista' qatt iridha ta' soċjalista. Għaliex is-soċjaliżmu, kien jifhimha hu, huwa xi haġa wisq sabiħa u perfetta; u bhail-hwejjeg kollha perfetti, dik l-Utopija ma tistax tkun ta' din l-art, ma tistax tiseddaq f'din id-dinja. Kull meta kien hawn ċaqliq biex kulhadd, kemm il-ġnus u kemm il-bnedmin, jingħaqdu flimkien u jfittxu li jsiru xorta waħda f'kollox u għal kollox, minn dan iċ-ċaqliq ma hareġx hliet għawġ u taħwid iżjed minn qabel!

Għalhekk Maninu kien jara li dak l-idejal kien isib il-bidu tas-sehh tiegħu biss fiċ-ċimiterju fejn kulhadd kien tabilhaqq sieheb ta' l-iehor u fejn kulhadd għandu l-istess jeddijiet u drittijiet. Fil-midfen hadd ma jitgħabba b'taxxi, hadd ma jhallas xejn tal-biċċa art li jghammar fiha, hadd ma jibqagħlu għalfejn ihabbel moħħu fuq il-vot, fuq il-għamla tal-gvern, fuq is-sura tal-liġijiet tax-xoġhol u tal-kera.

Ix-Xirka soċjalista waħdanija, dejjem fil-fehma ta' Maninu, kont tista' tissieheb fiha biss wara mewtek. It-tabib kien jeħtieġli jersaq lej, isaqsik għadekx haj u jekk inti ma twieġeb la iva u lanqas le ma jkunx jonqos hliet li t-tabib ihallik erbgha u għoxrin

siegħa fuq soddtok biex iwettaq il-mewt tiegħek u, jekk tibqa' ma ċcaqlaqx ilsienek, tiġi minnufih milqgħ minn shabek taċ-ċimitejru u mdahħal tagħmel sehem mix-Xirka. Biex tixxierrek u ssir sieheb ma jehtiglekx timla formuli jew ittennihom bil-kliem; il-kliem itir u l-kiġba tintesa u mibux wiehed u tnejn fid-dinja ma jzommux kelmthom u jġieldu wara dak li jkun haffu qabel. L-aħjar is-skiet, għaliex biss min jiskot ikun jaqbel tabilhaqq!

Fil-maqbar, il-mejtin kollha msieħba ta' xulxin. Hadd ma jkollu xi jgħid ma' hadd. Hadd ma jmieri lil hadd. Kollha kemm huma l-mejtin jaqsmu lejnihom art li minnha jmisshom biċċa ndaqs kull wiehed. Il-maqbar huwa l-bejta fejn dak l-annimal (Maninu kien isejjahlu "bhuma") soċjali li jissejjah bniedem, jil-taqa' u jgħamma, bħan-naħal u ż-żunżan, ma' shabu l-oħra u jgħix magħhom fil-paċi l-hajja tal-mejtin.

Għall-filosofija tiegħu, Maninu ma kien iċċediha 'l hadd. Il-għaref kapruċċin kien jaqta' qalbu jfiehmu t-taħwida li Maninu kellu go rasu, u kien jitlaq minn hdejh bi tbissima fuq fomm, iċcaqlaq rasu u jziegħel bil-lehja twila minn lewn il-qoton.

Id-"deffien soċjalista" kien iġhid illi tiegħu hu l-aqwa xogħol li qatt jista' jkun hawn. Xogħol li jzommok dejjem taħseb kif is-slaten u l-foqra, il-ghorrief u l-bahnana, meta tasal sigħethom, ikollhom iwiegħbu, iridu u nia jridux, għas-sejha tal-mewt li ma tagħmilx tibjin bejn wiehed u iehor u ma taħfirha 'l hadd. Hemm għew fil-midfen kulhadd xorta waħda : iċ-ċimitejru huwa dar kbira li tesa' lil kulhadd, dar fejn ma tħallasx kera; u l-oqbra huma s-sodod li twittihom u tagħmilhom darba u ma jkunx hemm għal-fejn tagħmilhom it-tieni għax dawk li fihom jorqdu ma jitqallbu jew jitmattru qatt.

Kien dejjem irid ifisser kif għall-irġulija hadd ma kien jisbqu lilu. Il-kotra tal-bqija tan-nies, ftit jew wisq, kienu kollha jqarrqu bil-proxxmu : ibda mit-tabib li bid-duwa u l-mediċini li jbellagħlek jara kif jagħmel biex jibagħtek id-dinja l-oħra llum qabel għada, kompli bl-avukat li jrid jisolhok a jgaxxrek ħaj u bl-imħallef li jagħtik tort jekk għandek raġun u raġun jekk għandek tort, u spiċċa fil-qassis li ma jaqtax li jitlob għalik biex iwasslek il-genna meta inti tkun ilek żmien taħlef u tidgħi u titkagħweg u tixxaw-wat fin-nirien ta' l-infern. Id-deffien, bil-maqlub, ma jagħmilx haġ'ohra blief jaqdi dmiru sewwa : imidd il-mejtin fis-sodda kiesha tal-ħaġar u jgħattihom bil-kutri tat-trab.

Għaliex, immela, it-tfal kollha jinbuxh? Għaliex hadd ma

jaħmel jaraħ jaqdi dmiru bil-kwiet? Mela n-nies kien joqtolhom hu? Mela huwa, billi deffien, ma kienx nies ukoll? Jewwilla bħal-ma fit-twelid tinhtieg il-qabla, fil-mewt ma jinhtiegħ il-bekka-mort?

“Halli jħabbat il-baħar!” kien jinfexx igorr waħdu bħal biex jistabar. “ħallihom iġħajruni u jweġġġħuli qalbi! Imma qabel ma jirnexxilhom jifnuni bil-ġħali u jeqūduni mid-dinja, ġħad irrid nidfen nofs il-ħāra tar-raħal tiegħi!”

Ġħal dak li hu tiegħu, irridu nwissu mill-ewwel li Maninu kien jara fuq wiċċu l-iżjed, barra mit-tfal, mix-xbejbiet ta’ raħal twelidu li f’Maninu kienu jilmħu bniedem li kieku kien inqas ik-raħ u. skond il-fehma tagħhom, mhux daqshekk belhani, kieku l-ġħadd ta’ l-irġiel ġħaž-żwieġ kien dejjem jizjed b’wieħed! Imma Maninu le. Bih u mingħajju xorta. Min qatt kien sa jithajjar ġħalih? Ġħalhekk kien, aktarx, li dawn ix-xebbiet ma kinux jist-ġħu ġħalih. Ma kien jinżilhom b’xejn. Raġel taparsi. Bniedem mitluf.

Ma satax jonqos ġħaldaqstant li Maninu ma jġerragħx in-nisa. “Kollha jriduha, kollha arani u la tmissnix, kollha mkab-brin qisu m’hawnx bħalhom.” kien igerger, “ma jafux li kollha jspicċaw bħal kollha: mimduda f’kaxxa sewda, bla mniefer, b’ġħajnejhom fil-ħofra!”

*

*

*

Imma lil Betti le! Lil Betti ma kienx iġħoddha max-xebbiet l-oħrajn. Lil Betti kien iħobbha u kien jaħseb li hija tħobbu wkoll. Ġħaliex Betti, xbejba mill-isaħ tar-raħal u l-itjeb u l-aħjar fost it-tfaliet li kien jaf huwa, ma kinitx tinkih u tkiddu bħal shabha. Bil-maqlub, hija kienet tġħidlu kull meta tiltaqa’ miegħu fuq iz-zuntier tal-knisja, li trid tizzewġu, li għandha mitt sena biex issir martu.

U Maninu, li ma kienx jaf jagħżel bejn ċajta u mhix, kien jħmar u jistiħli glissen kelma waħda biss—iżda kien jemminha! Kien jaħseb li dak li kienet tġħidlu Betti, imġieġħla mill-oħrajn biex jidħku, kien minnu. Ġħalhekk bla ma qal xejn lil ħadd ħlief lill-ħajjat li heħthielu u ġarrabhielu, Maninu ġħamel libsa ġdida, sabiħa, kif kienet il-moda ġol-Belt, u kollu ferħan zammha mit-wija u moħbija f’senduq, ġħal jum it-tiegħ.

Darba waħda, nħar ta’ Hadd, Betti ma marretx ġħall-gud-dies. Maninu tħasseb. Wara ħafna biża’ u qtigh il-qalb, qatagħħa li jasal wasla sad-dar tagħha biex jara x’inqalġħalha. Sabha fis-

sodda, thewden bid-deni. Sidirha, fejn kienet tgħammar il-kieflra marda li Betti rikbet mix-xelters maħmuġa u mudlama, kien imghotti b'libsa tal-ħari, roża ftit inqas minn haċċejha. Wiċċha sabih bħal dejjem, isbaħ ukoll minn qabel.

Bejn taqliba u oħra, l-insejtna berrqet għajnejha u għarfet 'il Maninu. Tbiissmitlu tbiissima qarsa u qaltli: "Naħseb li did-darba sa niżżewġek tabilhaqq. Nittama li tiehu ħsiebi sewwa!"

Maninu, miġxul u mberġhen, ma lahaqx għamel hiltu biex iwegibha x'hin Betti reggħet intilfet u bdiet tolfoq u tisgħol bil-qawwi u taqta' d-demm minn sidirha jilheg. Maninu ma felaħx joqgħod iżjed hdejn il-marida u telaq imnikket u mħasseb 'il barra.

Dik il-lejla stess, fit-ta: d tal-lejl, Betti ħelset minn din id-dinja.

* * *

Maninu, li kien jistennieha, ma hadhiex bi kbira wisq il-bxara tal-mewt tax-xbejba ta' qalbu. "Hekk kellu jkun," qal bejnu u bejn ruhu. "Issa Betti sa tiġi tgħammar miegħi fiċ-ċimiterju. Fil-qabar fejn nidfen lilha, hemm nidfen qalbi ħajja li tħabbat għaliha flok qalbha wieqfa! Issa nieħu ħsiebha jien kif jistħoqqilha!"

L-ewwel ma għamel beda biex jiknes l-art u jfarfar il-ħitan u jneħħi l-għanqbut u jnaddaf u jaħsel l-irħamijiet bojod tal-kamra mortwarja. Imbagħad inħasel ħasla kif qatt qabel f'għommu, qaxxar bil-mus misnuu il-leħ'a sewda u ħoxna li xi drabi bil-kemm kien iqsas, u xedd il-libsa l-għdida li kien qiegħed jarfa' għal dak in-nhar tat-t'eg.

Nhar il-funeral stenna li jitilqu miċ-ċimiterju, fejn marru jwasslu, niesha u ħbiebha kollha, u mbagħad intgħalaq waħdu magħha fil-kamra tal-mewt, xeghel żewġ xemgħat, qattar minnuhom xi qatriet f'kull tarf tat-tebut u waħħalhom hemm. Bexxaq il-għatu tat-tebut, ta ħarsa lejn Betti, u waqgħetlu demgħa šhuna fuq il-wiċċ kiesaħ tagħha li kien għadu bħal meta kienet ħajja, sabih u ħamrani. Thajjar ibusha, iżda ma setax. Deherlu li hija kienet sa tħossu, kienet sa tbexxaq għajnejha, tħares lejha, tisimghu, tiffaħ fommha u tgħidlu xi haġa. Raġa' għalaq it-tebut u qagħad hdejh bil-qiegħda jitlob u jibki, sakemm għajnu marret bih. Hekk għadda l-lejl kollu. U l-biki ta' Maninu ma kienx biki ta' niket u ħasra daqskemm biki ta' ferħ li jiġi mill-ksib, għal žmien twil mistenni, tal-maħbuba ta' qalbek!

* * *

Maż-żerniq feġġet xemx taħraq. Maninu stenbab min-nagħsa twila, ghorok għajnejh. iddritta l-ġakketta, għafas il-ghoqda ta' l-ingravata, radd is-salib għal wiċċu u medd idejh għax-xogħol. Issa kien wasal il-waqt li jqiegħed taħt l-art, fis-sodda tagħha, lil Betti ta' qalbu. Kemm mijiet ta' katavri kien difen qabel min-ghajr biss tisliti demgħa waħda minn għajnejh. jekk mhux b'xi għanja fuq ix-xofftejn tiegħu! Did-darba, iżda, hass qalbu tin-ghafas u bħal trid tinqasam; id-dmugħ beda jgħelben ma' baddejh.

Qabel ma niżżilha fil-qabar, xerred fil-qiegħ tiegħu, bħal biex iżejnu, il-weraq taċ-ċipress; u hallieh mikxuf għax-xemx biex jin-xef min-nida u jixxotta mill-ilmijiet. Imbagħad kif qiegħed it-tebut, ma felaxx ma jagħtix l-abħar harsa lejn il-għarusa tiegħu. Hemm isfel, fil-qabar, reġa' bexxaq, għalhekk. it-tebut u bl-akbar qima bies it-tarf tal-kefen tal-mejta. Kif għolla rasu u ħabbat wiċċu mal-ħitan tal-qabar zied iwettaq il-fehma tiegħu ta' kemm kulhadd huwa bħal kulhadd; kif il-bnedmin itemmu ħajjithom, ikunu min ikunu u jkunu xi jkunu, u jorqdu l-istess raġda ta' dejjem. Imma ntebaħ ukoll, għall-ewwel darba f'kemm kien ilu jidfen mejtin, kemm hija qalila l-firda li gġib magħha l-mewt!

Eftit iżjed minn xib:ejn trab kienu jbiegħdu 'l Betti minnu u b'danakollu hija kienet tinsab hekk 'il bogħod... hekk 'il bogħod... hekk 'il bogħod!

Sakemm Betti kienet baqgħet miegħu fil-kamra tal-mejtin kien qisha għadha fil-milja tal-ħajja; imma issa... imma issa kien donnu ma baqa' xejn minnha ħlief it-tifkira kiebjta tagħha!.....

Wara li tnikker jaħseb u jithasseb fuq qabarha, innikket u mbikki. qam fuq tiegħu u telaq imgħaġġel lejn ir-raħal.

Meta fit-tard tal-lejla mar lura fiċ-ċimiterju, ħa miegħu ż-zrieragħ ta' ħafna f'juri mlewna u jfuħu u xerridhom, sura ta' salib, fix-xquq taċ-ċangaturi tal-qabar. It-temp, sadattant, laħaq tħassar u ma dametx ma bdiet traxxax ix-xita.

Waħdu wara t-tieqa tal-kamra tal-mejtin. Maninu qağħad iħares il-ħin kollu lejn dak il-qabar ta' qalbu. U bħal stkerrahha dik il-lejla ta' bard u ta' ilma. Beda jgħaddilu minn moħħu li Betti, mejta għaliha nfisha imma ħajja iżjed minn dejjem f'im-ħabbtu, kienet sejra tirzax bil-bard u tixxarrab bix-xita li kullma tmur aktar bdiet tiżdied. Ħabat sa jmur itellagħha mill-qabar biex jehodha lura f'dik il-kamra tar-rħam u jkenniha mis-sirda. Imma

ma felaħx jaasal hde'ba, ma kellux iżjed saħħa f'riġlejh u qata' li jinxteher għarrkobbtejh ilissen talba oħra għal ruhha. Il-qtar oħxon tax-xita nieżel dejjem, nieżel dejjem fuq il-qabar ta' Betti. fuq iż-żgiegħ tat-twieqi, fuq il-qalb żgħira ta' Maninu.

Hadd ma sata' jobsor, meta giet ir-rebbiegha, x'kien li biddel dak il-midfen, u aktar dak il-qabar, fi ġnien mill-isbaħ, imżewwaq bi slaleb ta' fjuri ta' kull għamla u ta' kull lewn u bi qlub tal-pepprin honor. Il-qronfoi u l-vjoli u l-ġeranji kienu jaumu l'fwieħa tal-ġenna. Dik il-bidla kollha fié-ċimterju kienet geġja minn Maninu, mid-deffien soċjalista li ried jaħseb, bis-saħħa tal-maħbuba rieghu, fil-mejtin kollha. Għalhekk l-oqbra kollha haġeb fihom u żejjinhom iikoll, tal-ġhani u tal-fqir, tal-ġharef u ta' l-iblah.

Ukoll f'Maninu kienet saret bidla kbira. Hu ma baqax jilbes imqatta' u mraqqa' iżda beda jġib dejjem il-libsa l-ġdida. F'daqqa waħda bħal sar raġel ieħor; tbiddel bħal-lejl min-nhar. Ma baqax iżjed dak li t-tfal jagħmlu għalih u jigru warajh biex jinbuxh imma raġel li jgiblek bniena u hasra. Ma jidhak qatt u jidher ftit man-nies. Maninu beda sejjer lura, beda jinżel qabel iż-żmien. Kien qiegħed jonqos u jogħlob, kien iħossu marid.

Meta tfajla mir-raħal, biex tara xi jgħid, talbitu jizzewwiġha. Maninu ma wegibx. La ha għalih u lanqas tbiġsem. Ma tniġfes xejn. Kien qisu ma semax.

Maninu, tabilhaqq, għall-ilhna tal-bnedmin kien ittarrax għal kollox. Il-lehen waħdani li kien jidwi l-ħin kollu f'widnejh kien dak li geġ minn dak il-qabar hemmhekk, f'waħda mill-irkejjen taé-ċimterju, il-Lehen li kien qiegħed isejjaħlu hdejh.

Meta ntlaqtet il-kamra mortwarja. Maninu ma kienx fiha. In-nies tar-raħal tiegħu, li kif semgħu l-għajta mkarkra tas-sireni ġrew bi hġa:hom haħli jaraw x'sar minnu, ma sabuhx hemm. Bħal haħu r-ruh għax hasbu li helisha b'wié il-ġid. Izda ma damux ma lemħuh mixħut minn tulu, bil-kuruna tar-rużarju bejn subgħajh, iżjed il bogħod mnejn kien l-irham imġarraf. fuq is-salib tal-fjuri ta' fuq qabar Betti fejn, sa fl-aħħar, kien sab il-mistrieħ ta' dejjem.

Xi hadd, b'nofs haħra, kellmu u messu. Huwa la wieġeb u lanqas iécaqlaq.

Maninu kien ixxierek max-Xirka ta' Holmtu u ssieħeb għal dejjem mas-Sieħba ta' Qalbu.